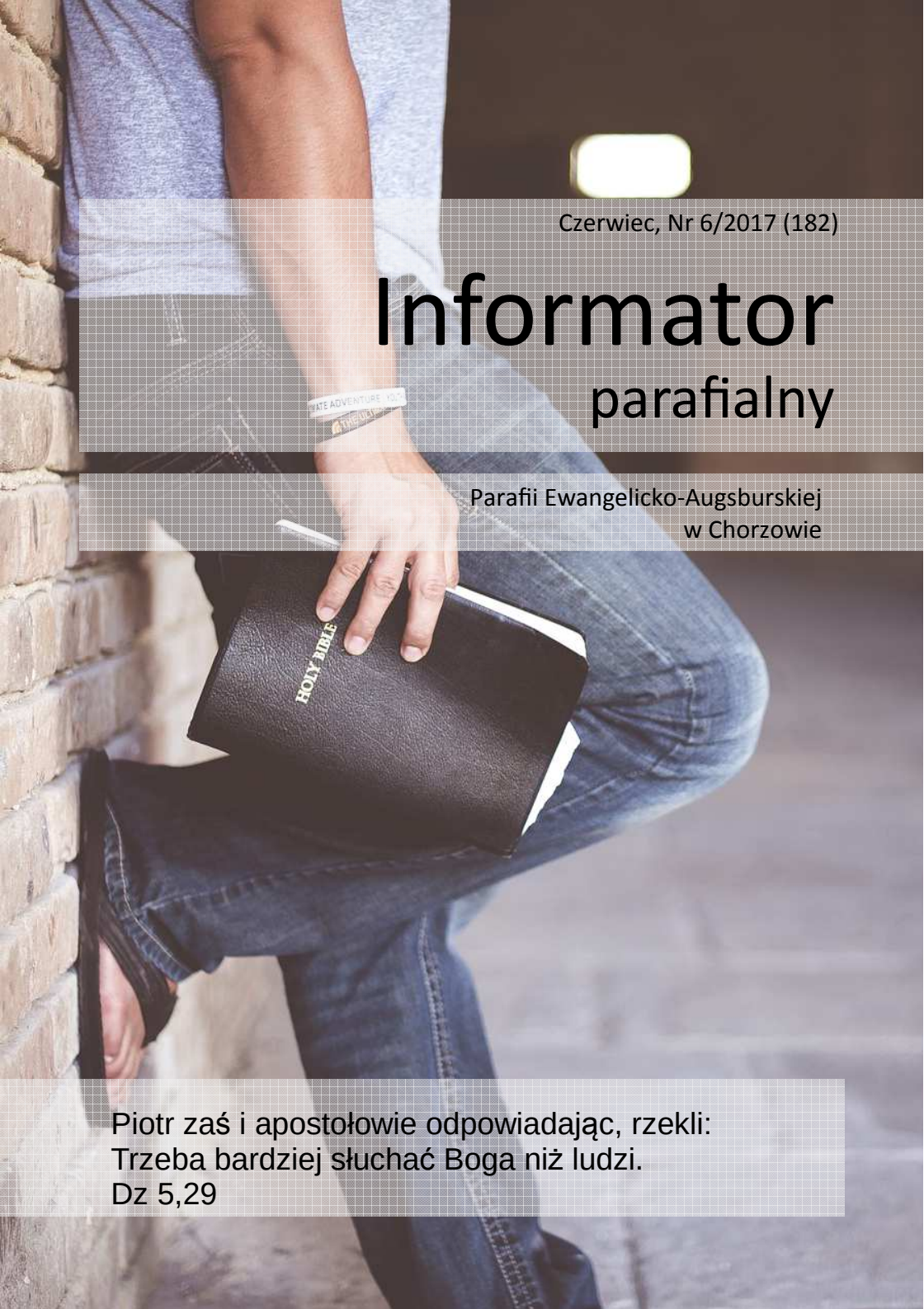

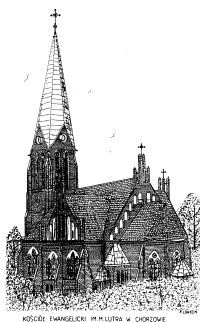

Czerwiec, Nr 6/2017 (182)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie

Piotr zaś i apostołowie odpowiadając, rzekli:
Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi.
Dz 5,29

INFORMATOR PARAFIALNY
Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie

www.chorzow.luteranie.pl

Adres: Parafia Ewangelicko-Augsburska w Chorzowie,
ul. Dąbrowskiego 22, 41-500 Chorzów

E-mail: parafia.chorzow@gmail.com

tel.: (032) 241 13 97

Konto parafialne: 50 1020 2368 0000 2702 0164 6959

Kancelaria w Chorzowie czynna: pon.- pt. w godz. 9.00-13.00

Duchowny:

Proboszcz: ks. Bogusław Cichy

tel. (032) 241 13 97, kom.0 500 70 4662

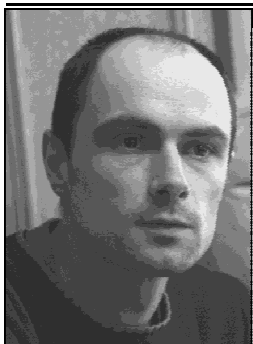
Adresy kościołów:

Kościół ks. Marcina Lutra Chorzów, ul. Powstańców 13

Kościół im. Elżbiety, Chorzów, ul. Katowicka 92

Zespół redakcyjny Informatora:

Joanna Famulska, ks. Tymoteusz Bujok, ks. Andrzej Wójcik,
Irmina Pizoń, Elżbieta Jakubiak, ks. Bogusław Cichy, Anna Gnida

Bogusław Cichy

Proboszcz Parafii

Słowo od Duszpasterza

**Trzeba bar-dziej słuchać
Boga niż ludzi.**

Dz 5,29

Słowa te przypomnieć nam powinny Piotra stojącego przed Radą Najwyższą, która zakazała apostołom czynienia czegokolwiek w imieniu Jezusa. Piotr nie chce podporządkować się tym żądaniom. Jest dla niego niemożliwe, aby bardziej słuchać ludzi niż Boga. Pamiętajmy o słowach swojego Nauczyciela: Idźcie na cały świat i głosście Ewangelię.

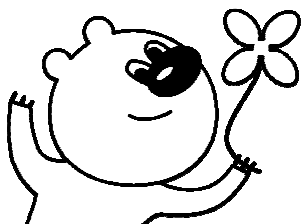
Apostoł chciał bardziej słuchać Jezusa, być Mu posłusznym. Bardziej... A my żyjemy w świecie, który co-

raz bardziej narzuca swoje bardziej – bardziej wydajny, bardziej dyspozycyjny, bardziej wykształcony, bardziej na czasie... I drugie podobne temu – szybciej, dalej, wyżej. Tracimy z oczu apostołską odpowiedź: Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi. Bardziej kochać, bardziej uważnie słuchać drugiego człowieka, bardziej zapominać o przeszłości.

A jednak **trzeba** bardziej słuchać Boga niż ludzi. Człowiek jest omylny i zachłanny. Bezustannie patrzy na własną korzyść. Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi, nie na odwrót. Wszystko inne przyniesie nam katastrofalne skutki.

Józef to kolejny biblijny bohater wiary, którego życie obfitowało w wiele przygód i trudnych doświadczeń. Możesz przeczytać jego historię w 1 Księdze Mojżeszowej od 37 rozdziału. Pomimo odrzucenia przez braci, bycia sprzedanym jako niewolnik do Egiptu, pobytu w więzieniu z powodu fałszywych oskarżeń - Józef

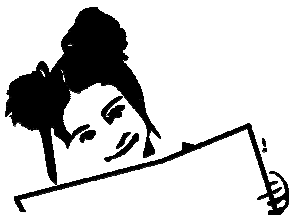
zawsze był wierny Bogu i przestrzegał jego nakazów. Był też bardzo cierpliwy. Bóg wspaniale wynagrodził jego krzywdy! Poprzez sny Bóg przemawiał do Józefa. Zastanów się, jak Ty możesz dzisiaj słyszeć Boży głos, w jaki sposób Bóg mówi właśnie do Ciebie?

dla najmlodszych

Pokoloruj
Józefa i jego
pięknie zdo-
bioną, długą
szatę, którą
dostał od
ojca.

Rozszyfruj zapisaną wiadomość.

Św. Paweł, podobnie jak Józef, był kiedyś więźniem. W jednym ze swoich listów napisał wtedy takie słowa...

	I	II	III	IV	V
1	A	B	C	Ć	D
2	E	Ę	F	G	H
3	I	J	K	L	Ł
4	M	N	O	Ó	P
5	R	S	Ś	T	U
6	W	Y	Z	Ż	Ż

I5	I1	V1	V5	II3	III1	I3	I2	II5	I3	II2

III6	I1	I6	II5	III6	I2	I6	V4	I1	II4	V5

II3	I2	II5	III6	III1	III6	I2	I5	I1	III6

V4	III4	I6	IV5	I1	I5	III6	I1	I4

I5	I1	V1	V5	II3	III1	I3	I2	II5	I3	II2

dla starszaków

Ksiądz mówi do swojej gospodyni:

- *Z całym szacunkiem, ale ten stek jest tak twardy, że nie można go pokroić, a co dopiero zjeść!*

Na to gospodyni odpowiada:

- *W '45. byłby ksiądz szczęśliwy, gdyby miał taki stek.*

Ksiądz na to:

- *Tak, ale w '45. to on był przynajmniej świeży...*

* * *

Kościelny i organista przychodzą na plebanię, aby uzgodnić jeszcze niektóre szczegóły w związku z festynem parafialnym. Kościelny właśnie ma pukać do drzwi kancelarii proboszcza, lecz organista go powstrzymuje:

- *Proszę zaczekać, mam wrażenie, że w środku ktoś jest, bo słychać, jak proboszcz mu wymyśla i na niego krzyczy.*

Rzeczywiście, z kancelarii dobiegają głośne krzyki i nieuprzejme słowa. Obaj interesanci zajmują przeznaczone dla oczekujących krzesła i odnoszą wrażenie, że ostra debata w biurze nie ma końca. Kiedy oczekiwanie wydaje im się zbyt długie, kościelny puka do drzwi. Ku zdziwieniu obu ksiądz natychmiast wychodzi na korytarz. Kościelny próbuje przeprosić duchownego, że mu przeszkadzają, ale ksiądz przerywa, mówiąc:

- *W żadnym wypadku mi nie przeszkadzacie, ja tylko ćwiczyłem moje kazanie na niedzielę.*

* * *

- *Gdzie jest ten kawałek tortu, który leżał tu na talerzyku? - pyta mama Jasia.*

- *Dałem go pewnemu głodnemu chłopcu - odpowiada Jaś.*

- *To miło z twojej strony, synku. A kim jest ten chłopiec?*

- *To ja - dodaje Jaś.*

Parafia Ewangelicko – Augsburska w Chorzowie

zaprasza na

PIKNIK PARAFIALNY

który odbędzie się

w niedzielę **11 czerwca o godz. 11.30**

w parafialnym ogrodzie przy ul. Dąbrowskiego 22.

- Rodzinna zabawa z nagrodami
- Smakołyki z grilla, sałatki i dodatki
- Ciasta, słodczyce
- Kawa, herbata, napoje

Wydaje nam się, że jesteśmy nowocześni, a co za tym idzie: skazani
 na sukces
 Nastawieni na to, by cały świat kręcił się wokół nas...
 Wydaje nam się, że będziemy szczęśliwi, gdy portfel będzie pękaty
 Szafy wypełnione po brzegi, lodówka pełna wymyślnych frykasów
 A dom wyposażony we wszystko, co tylko nam się zamarzy...
 Mieć, osiąść, kupić, załatwić, nabyć, wynegocjować...
 To nasz świat.
 Nie ma w nim miejsca na sentymenty, na pełne troski spojrzenie na
 drugiego człowieka
 Na powiedzenie Stwórcy: dziękuję! To dzięki, Tobie, Boże, to wszyst-
 ko!
 Tacy jesteśmy.
 Niezależni, samowystarczalni, dyspozycyjni
 Pędzący co dzień z zegarkiem przed oczyma i z komórką w kieszeni
 Pędzący tylko dla siebie, bo na innych nie ma już czasu
 W naszym, już i tak, napiętym harmonogramie
 Prościej jest wykonać przelew na konto
 Niż z uwagą wysłuchać kogoś, komu wali się życie...
 Łatwiej jest komuś coś załatwić, niż kogoś pokochać
 Wolimy zrzucić odpowiedzialność za wychowywanie swoich dzieci
 Na szkołę, podwórko, telewizję, Internet
 Czy poprzez wymyślanie im wielu atrakcyjnych pozalekcyjnych zajęć
 By tylko nie musieć znać ich problemów
 By nie być zmuszonym do wieczornego rytuału czytania
 Czy do zgięcia kolan wraz z dzieckiem w ostatnim, tego dnia, wes-
 tchnieniu do Boga
 Tacy jesteśmy. Niczego nie musimy. Nikogo nie poważamy. Żyjemy
 tylko dla siebie.
 I dla potrzeb, które z roku na rok, są coraz większe.
 Nie potrafimy cieszyć się pięknym widokiem, zachwycić się obraz-
 kiem dziecka
 Nie potrafimy już być zbudowani głęboką, szczerą rozmową z przy-
 jacielem
 Bo w naszych czasach nie ma się przyjaciół, lecz znajomych i klien-
 tów...
 Nie chcemy otworzyć Biblii, bo ona zbyt nas oskarża
 Pokazuje smutną prawdę o nas, o tym jacy jesteśmy i kim się staliśmy
 Nasze wydelikaczone uszy nie chcą słyszeć o grzechu

I o tym, że żyjąc w taki sposób nigdy bramy Nieba nie staną dla nas otworem

Zamykamy się na Ciebie, Boże, bo w zetknięciu z Twoją świętością

Nasze dotychczasowe życie okazałoby się niczym

I wybaczylibyśmy, że to nie są Twoje standardy...

Nie lubimy krytyki, nie lubimy wytykania błędów palcem

A Ty pokazałbyś naszą niedoskonałość i zaburzyłbyś naszą samowystarczalność

Nas świat mówi, że nie robimy nic z tego, to co my robimy, robimy wszyscy

A Ty, Boże, mówisz o grzechu...

Grzech. Chrystus. Ofiara. Krew. Krzyż. Zbawienie.

Kto by sobie dźwiżył zwracał tym głowę? Trzeba korzystać z życia.

Może kiedyś będziemy mieli trochę więcej czasu

To wtedy może rozważymy kwestię Boga.

Tacy jesteśmy. Czy to nie smutne?

A jak smutno musi być Temu, którego dziełem jesteśmy...

(JM)

CME (Centrum Misji i Ewangelizacji) zaprasza do

zapoznania się z propozycjami na wakacje. Więcej na: www.cme.org.pl i ulotkach

**Chrześcijańska
Telewizja
Internetowa**

Zapraszamy do subskrypcji:

<http://www.youtube.com/user/ChrześcijańskaTI/>

www.facebook.com/ChrześcijańskaTelewizjaInternetowa/info

<https://plus.google.com/101966055155492710129/posts>

Ewangelickie Dni Kościoła

USTROŃ i WISŁA – 15.06.2017, czwartek

hasło dnia: wczoraj

10.00-11.30 – **Ustroń**, Równica, nabożeństwo

Wisła

14.00-21.45 – Święto Muzyki, amfiteatr

16.00 – Arka Noego

17.45 – N.O.C.

20.45 – October Light

14.00-16.00 – tematyka dnia – wykłady, dyskusje

14.00-15.30 – koncert chórów w kościele ap. Piotra i Pawła

14.30-16.00 – Zjazd Bratniej Pomocy im. Gustawa Adolfa, Miejska Biblioteka Publiczna im. Jana Śniegonia

17.30-19.00 – warsztaty dla chórów w kościele ap. Piotra i Pawła

19.00-20.30 – Jagodziński Trio w kościele ap. Piotra i Pawła

22.00 – pokaz laserowy 500 lat Reformacji w amfiteatrze

CIESZYŃ i CZESKI CIESZYŃ – 16.06.2017, piątek

hasło dnia: dzisiaj

10.00-10.45 – studium biblijne

11.00-13.00 – tematyka dnia – wykłady, dyskusje

11.30-18.00 – targi możliwości

15.00-16.30 – tematyka dnia – wykłady, dyskusje

17.00-21.00 – koncerty, Rynek

18.00 – Mate.O

20.00 – TGD

18:00-19:30 – koncert Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” w kościele Jezusowym

BIELSKO-BIAŁA – 17.06.2017, sobota

hasło dnia: jutro

10.00-10.45 – studium biblijne

11.00-13.00 – tematyka dnia – wykłady, dyskusje

15.00-16.30 – nabożeństwo w hali pod Dębowcem, zaśpiewa megachór

16.30-18.00 – koncert w hali pod Dębowcem – Orkiestra Kameralna Silesian Art Collective wraz z solistami

19.00 – spotkania w parafiach

PARAFIE DIECEZJI CIESZYŃSKIEJ – 18.06.2017, niedziela

10.00-11.30 – nabożeństwa z udziałem gości

12.00 – spotkania w parafiach, pikniki parafialne

W programie:

FORUM: cykle tematyczne: Biblia, diakonia, duszpasterstwo, misja, ekumenia, historia, chóry, sztuka, Europa środkowa – czyli wykłady, spotkania z interesującymi ludźmi, dyskusje

CENTRUM: dzieci, młodzież, kobiety – miejsca, w których każdy znajdzie coś dla siebie

TARGI możliwości – swoją działalność zaprezentują organizacje kościelne, parafialne itp.

Więcej informacji na
www.dnikościola.pl

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: **Listy do Koryntian** cz. 35

„Czy znowu zaczynamy polecać samych siebie? Alboż to potrzebujemy, jak niektórzy, listów polecających do was albo od was? Wy jesteście listem naszym, napisanym w sercach naszych, znanym i czytany przez wszystkich ludzi; wiadomo przecież, że jesteście listem Chrystusowym sporządzonym przez nas nie usługiwanie, napisanym nie atramentem, ale Duchem Boga żywego, nie na tablicach kamiennych, lecz na tablicach serc ludzkich. A taką ufność mamy przez Chrystusa ku Bogu, nie jako byśmy byli zdolni pomyśleć coś sami o sobie i tylko o siebie, lecz zdolność naszą jest o Boga, który też uodolnił nas, abyśmy byli sługami nowego przymierza, nie litery, lecz ducha, bo litera zabija, duch zaś ożywia” (2 Kor 3,1-6).

Rozważając ostatnio zakończenie drugiego rozdziału naszego Listu napisałem, że Paweł, bezustannie atakowany przez różnego rodzaju przeciwników, kwestionujących

jego autorytet i starających się podważyć jego poselstwo o Chrystusie, nie obawia się swych oponentów, których wręcz nazywa „handlarzami Słowa Bożego”. Jego intencje są bowiem czyste. Ma pełną świadomość, że jego poselstwo pochodzi od Boga i że głoszona przez niego nauka jest zgodna z tym, co mówił sam Chrystus. Stąd też nie obawia się ludzkich opinii, ponieważ sam nigdy nie odstępował od Boga i nie sprzeniewierzał się Chrystusowi.

Występujący w Koryncie przeciwnicy Pawła posługiwali się jakimiś listami polecającymi, nie wiadomo, przez kogo wydanymi. Niektórzy bibliści przypuszczają, że mogły być to listy wydane przez Sanhedryn, podobne do tych, jakie niegdyś otrzymał Saul, wyruszając do Damaszku, aby tam prześladować wyznawców Jezusa, o czym czytamy w księdze Dziejów Apostolskich (Dz 9,2). Być może, pochodziły od jakichś ju-

deochrześcijan, zapewne związanych ze zbozem jerozolimskim, ściśle przestrzegających żydowskich obyczajów religijnych i nie aprobujących nauczania Apostoła Pawła, stawiającego Ewangelię ponad Zakonem.

W czasach starożytnych, ale przecież nie tylko, powszechnie praktykowane było stosowanie listów polecających. Ślady tej praktyki mamy również w Nowym Testamencie: Paweł poleca diakonisę Febę ze zboru w Kenchreach – zborowi w Rzymie (Rz 16,1), zbor w Efezie rekomendował zborom w Achai Apollosa z Aleksandrii (Dz 18,27). Listy takie bywały jednak zwodnicze, dlatego ich stosowanie krytykował na przykład znany filozof Diogenes, który wskazywał, że na listach takich nie można opierać własnej opinii o jakimś człowieku, bowiem dopiero osobisty kontakt z takim człowiekiem może nas naprawdę pouczyć, kim on właściwie jest. Podobne zdanie wypowiedział Lukian z Samosaty, rzymski retoryk i satyryk, który – pisząc o chrześcijanach – zwrócił uwagę, że byle jaki szarlatan nabija własną kieszeń, wykorzystując naiwność i prostotę chrześcijan.

Apostoł Paweł nie podważa autentyczności listów polecających swych przeciwników ani nie polemizuje z ich treścią, ale prze-

ciwstawia im swój „list”, którym jest zbór koryncki i cała rzesza jego członków. Dla Apostoła wspomnienie listów polecających staje się podstawą pięknej metafory: *„Wy jesteście listem naszym, napisanym w sercach naszych, czytany i czytany przez wszystkich ludzi”* (w. 2). Eugeniusz Dąbrowski zwraca uwagę na fakt, że chociaż metafora ta wyrasta bardzo spontanicznie, to ma jednak określone koneksje zarówno z metaforą biblijną, jak i klasyczną. W księdze Przypowieści Salomona czytamy na przykład: *„Synu mój! Nie zapominaj mojej nauki, a twoje serce niech przestrzega moich przykazań, (...) zawiąż je sobie na szyi, wypisz je na tablicy swojego serca!”* (Prz 3,1.3), *„Synu mój! Strzeż moich słów i zachowaj moje przykazania u siebie! (...) Przywiąż je do swoich palców i wypisz je na tablicy swojego serca!”* (Prz 7,1.3). Wielki grecki tragik Ajschylos w „Prometeuszu skowanym” napisał: *„Którą ty zapisz na tablicach serca pamiętnych”* (w. 789).

Użyta przez Apostoła metafora zostaje jeszcze bardziej rozwinięta: ów „list” Pawłowy jest „znany i czytany”, co więcej, staje się on „listem Chrystusowym (...) napisanym nie atramentem, lecz Duchem Boga żywego”. Atrament można było wymazać, co potwierdzają chociażby słowa z księgi Exodus (Księgi Wyjścia

albo Drugiej Mojżeszowej): „*I rzekł Pan do Mojżesza: Tego, kto zgrzeszył przeciwko mnie, wymażę z księgi mojej*” (2 Mż 32,33). Podobnie w księdze Numeri (Księdze Liczb albo Czwartej Mojżeszowej): „*Potem kapłan wypisze te przekleństwa na zwoju i zmyje je wodą goryczy*” (4 Mż 5,23). Trzeba pamiętać przy okazji i o tym, że autorzy Listów Apostolskich mieli świadomość tego, że powierzanie wielkiego posłannictwa zwykłemu piśmu i zwykłym materiałom piśmienniczym, takim jak pergamin czy papirus, jest czymś zdecydowanie nieproporcjonalnym w stosunku do wagi przekazywanych treści. Dlatego na przykład Apostoł Jan stwierdzał: „*Miałbym wam wiele do napisania, ale nie chcę tego pisać piórem i atramentem, wszak spodziewam się być u was i osobiście z wami porozmawiać, ażeby radość nasza była zupełna*” (2 J 12); albo: „*Miałbym ci wiele do napisania, lecz nie chcę pisać atramentem i piórem*” (3 J 13).

Szczytowy punkt metafory, identyfikujący Koryntian z listem „pisanym Duchem Boga żywego” przenosi myśli Pawła w najbardziej intensywną atmosferę biblijną, co sprawia, że metafora nie tylko rozrasta się w dalszym ciągu, ale też przekształca. Jeśli więc pojawiają się teraz nie tylko „tablice kamienne”, ale i zależne od nich stylistycznie „tablice serc

ludzkich”, to wynika to z tego, że Apostoł, wspominając Ducha Boga żywego, ma przed oczami wielką wizję biblijną, której tłem jest góra Synaj.

Jeśli to, co Paweł pisał na temat apostołatu i własnych zasług, mogło budzić wrażenie, że nieco się przechwala, albo przecenia własne dokonania, to teraz jednak, jakby przeciwstawiając się takiej ocenie własnej osoby i wykonanej pracy, Apostoł wyraźnie stwierdza, że wszystko, co uczynił, zawdzięcza pomocy Bożej przez Chrystusa: „*A taką ufność mamy przez Chrystusa ku Bogu, nie jakobyśmy byli zdolni pomyśleć coś sami z siebie i tylko z siebie, lecz zdolność nasza jest z Boga*” (w. 4-5). Paweł jest świadom nie tylko własnych ograniczonych możliwości działania, ale i własnych słabości; doskonale zdaje sobie sprawę z tego, że sam nie byłby w stanie podjąć postawionym przed nim zadaniom. To Bóg jest Tym, który nie tylko jakby wyrównuje wszystkie braki Apostoła, ale również uzdalnia go do wypełniania jego misji. To Bogu zawdzięcza wszystko, jedynie Bóg sam może uzdolnić człowieka do podjęcia trudu apostołatu, trudu głoszenia Ewangelii, skutecznego świadectwa o Chrystusie.

Eugeniusz Dąbrowski przypomina, że znaczenie jednego z imion Bożych, wymienionych w Starym Testamencie, *‘El Szaddaj, jest: Je-*

dyny Wystarczający (tak w Księdze Rut 1,20-21 i w Księdze Hioba 21,15, 31,2, 40,2). Dlatego ze słów Pawła, że „zdolność nasza jest z Boga” wczesna teologia chrześcijańska wyprowadziła słuszną myśl, że łaska Boża niezbędna jest nie tylko dla każdego czynu chrześcijańskiego, ale nawet dla każdej myśli chrześcijańskiej.

Apostołowie są „sługami nowego przymierza”. Nowe – po grecku „kainos” – oznacza zarazem lepsze i wartościowsze od tego, które dotąd istniało. Tak więc wartość nowego przymierza jest większa od starego. Edward Szymanek stwierdza: „...Stare przymierze opierało doskonałość człowieka na wierności wobec przepisów Prawa, podczas gdy treścią i zasadą nowego przymierza jest Duch Święty. Przepisy starotestamentowe, stawiające wiele wymagań człowiekowi, nie dawały mu siły do ich spełnienia i dlatego ukazywały mu jego słabość i grzeszność, jakby powodując jego stan grzechu, Duch Święty natomiast wlewa człowiekowi życie, gdyż łączy go ze śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa, a więc z pełnią Bożego życia”.

I tu można wskazać dwa inne teksty nowotestamentowe, dwa inne pisma Apostoła Pawła. W Liście do Rzymian czytamy: „Cóż więc powiemy? Że zakon to grzech? Przenigdy! Przecież nie poznalibyśmy grzechu, gdyby nie zakon; wszak i

o pożądliwości nie wiedziałbym, gdyby zakon nie mówił: Nie pożądaj! Lecz grzech przez przykazanie otrzymał bodziec i wzbudził we mnie wszelką pożądliwość, bo bez zakonu grzech jest martwy. I ja żyłem niegdyś bez zakonu, lecz gdy przyszło przykazanie, grzech ożył, a ja umarłem i okazało się, że to przykazanie, które miało mi być ku żywotowi, było ku śmierci. Albowiem grzech otrzymawszy podniechę przez przykazanie, zwiódł mnie i przez nie mnie zabił” (Rz 7,7-11). A w Liście do Galacjan napisano: „Czymże więc jest zakon? Został on dodany z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomka, którego dotyczy obietnica; a został on dany przez aniołów do rąk pośrednika. Pośrednika zaś nie ma tam, gdzie chodzi o jednego, a Bóg jest jeden. Czy więc zakon jest przeciw obietnicom Bożym? Bynajmniej! Gdyby bowiem został nadany zakon, który może ożywić, usprawiedliwienie byłoby istotnie z zakonu. Lecz Pismo głosi, że wszystko poddane jest grzechowi, aby to, co było obiecane, dane było na podstawie wiary w Jezusa Chrystusa tym, którzy wierzą” (Ga 3,19-22).

Wybitny szkocki biblista William Barclay w jednej ze swych interesujących prac na temat Listów Apostolskich zwraca uwagę na znamieny fakt: „Przymierze jest porozumieniem między dwiema osobami, które jest podstawą ich

wzajemnych związków. Zwykle tego rodzaju przymierze jest zawierane na równorzędnych warunkach wobec obu stron. Jednak w biblijnym znaczeniu przymierze zostaje zawarte z Bóżej inicjatywy i jedynie On stawia warunki, które człowiek może przyjąć lub odrzucić. Użyte na określenie przymierza słowo nowe byłoby również wypowiadane przez Jezusa. W języku greckim połączenie nowych wyraża się przy pomocy dwóch słów. Pierwszym jest *neos*, co oznacza nowy w istocie rzeczy i nowy w określonym okresie czasu. Młoda kobieta jest nowa, ponieważ po raz pierwszy pojawia się na świecie. Drugim słowem jest *kainos*, co oznacza nie tylko nowy w czasie, ale i nowy w swojej jakości. Jeżeli coś jest *kainos*, to przez to samą własną dotychczasową sytuacją nową, świeżą, nieznaną dotąd element. Zarówno Jezus jak i Paweł na określenie nowego przymierza używają słowa *kainos*. Jest ono nowym nie tylko w czasie, lecz jakościowo zupełnie różni się od starego przymierza. W parciu to przymierze powstaje zupełnie inna, niespotykana dotąd społeczność człowieka z Bogiem.

To bardzo ważna uwaga, ponieważ dobitnie podkreśla sens przymiotnika *kainos*. Chodzi mianowicie o to, że Nowe Przymierze ma przed sobą wielkie perspektywy rozwoju, w przeciwieństwie do Starego, które już jest nieaktual-

ne. Taki właśnie sens wyłania się z przymiotnika *kainos* oznaczającego zawsze coś górującego wartością nad tym, co nie jest *kainos*, podczas gdy *neos* może być albo lepsze, albo gorsze od „dawnego” czy „starszego”.

Słowo „przymierze” – „*diatheke*” występuje w Nowym Testamencie trzydzieści trzy razy, przede wszystkim w Listach Pawłowych, w tym siedemnaście razy w Liście do Hebrajczyków i dziewięć razy w innych Listach Apostoła. Określeniu temu nadaje Apostoł Paweł wielkie znaczenie, co możemy sprawdzić chociażby w Liście do Galacjan (3,15-18) i w Liście do Hebrajczyków (9,15-21).

Janusz Czerski, komentator Listów do Koryntian w Biblii Poznańskiej, zwraca uwagę na interesujący szczegół, który zwykle uchodzi uwadze czytających te słowa. Otóż w tym tekście można dostrzec formułę trynitarną, ponieważ wspomniany jest Chrystus, Duch Święty i Bóg Ojciec.

Wielki znawca pism Apostoła Pawła, Jan Stępień, w swym obszernym dziele poświęconym teologii Apostoła narodów wskazuje, że pojęcie „nowe przymierze” występuje w jego Listach tylko dwa razy: w 1 Kor 11,25 i w 2 Kor 3,6, a więc właśnie w rozważanym przez nas tekście. Idea nowego przymierza stanowi w nau-

czaniu Pawła temat zasadniczy. Nowe przymierze łączy on z działalnością Ducha Świętego.

Słudzy Nowego Przymierza są, jak pisze Apostoł, sługami Ducha. Występuje tu powszechnie znane sformułowanie, które z czasem przeszło do języka potocznego, stając się mądrością narodów: „Litera zabija, duch zaś ożywia”. Bardzo często zdanie to używane jest w sensie jak najbardziej ogólnym, jako wyraz protestu przeciwko wszelkim metodom literalnej interpretacji. Eugeniusz Dąbrowski przypomina, że trzeba jednak pamiętać, że zasadnicze znaczenie tego zdania u Pawła jest zupełnie inne. Dla Apostoła litera i Duch oznacza konkretne przeciwstawienie historyczne, antytezę pomiędzy spisanim Prawem Starego Testamentu, interpretowanym przez ówczesnych wyznawców judaizmu w sensie legalistycznym, a nowymi prawami chrześcijańskimi, kształtującymi się pod bezpośrednim wpływem Ducha Świętego.

Dla uświadomienia sobie pełnego biblijnego sensu słów o „literze, która zabija”, sięgnijmy do Listu do Rzymian, gdzie znajdujemy takie słowa: „*Lecz teraz zostaliśmy uwolnieni od Zakonu, gdy umarliśmy temu, przez co byliśmy opo-*nowani, *tak iż służymy w nowości ducha, a nie według przestarzałej litery. (...) ...Bez Zakonu grzech jest*

*martwy. I ja żyłem niegdyś be-*zakonu, *lecz gdy przyszło przyka-*nie, *grzech ożył, a ja umarłem i okazało się, że to przyka-*nie, *które miało mi być ku żywotowi, było ku śmierci*” (Rz 7,6.8-10).

William Barclay, pisząc o różnicach pomiędzy Starym a Nowym Przymierzem w związku z rozważanym przez nas tekstem, przypominał, że Stare Przymierze było oparte na spisanim dokumencie, o czym mówi 2 Mz 24,1-8; Nowe Przymierze opiera się natomiast na życiodajnej mocy Ducha. Każdy dokument pisany, księga czy kodeks, zawsze jest czymś zewnętrznym i zostaje przedłożony człowiekowi, który niejako zewnętrznie zgadza się z jego treścią. Natomiast działanie Ducha dokonuje zmiany serca człowieka. Barclay stwierdza więc: „*Stare Przymierze było rzeczą martwą. Dlaczego? Ponieważ ustanawiało prawny stosunek między Bogiem i człowiekiem. Powiadało ono: 'Jeżeli chcesz utrzymywać kontakt z Bogiem, musisz przestrzegać tych nakazów; jeżeli nie dotrzymasz podstawowych warunków, utracisz społeczność z Bogiem'. W tej sytuacji Bóg był zawsze sędzią, a człowiek zawsze był przestępcą. Stare Przymierze było martwe, ponieważ pozbawiało życia pewne rzeczy. a) Zabijało **nadzieję**. Nie było nadziei, aby ktokolwiek dotrzymywał jego warunków, ponie-*

waż dla natury ludzkiej było to rzeczą niemożliwą. Stale wskazywało ono na beznadziejną sytuację człowieka. b) Zabijało **życie**. W świetle jego wymogów człowiek zasługiwał wyłącznie na potępienie. Był skazany na potępienie, które oznaczało śmierć. c) Zabijało **siły**. Mówiło ono człowiekowi, co ma czynić, ale nie było w stanie mu w tym pomóc. Stawiało diagnozę, nie proponując żadnych środków leczniczych. – Nowe Przymierze jest zupełnie inne. a) Jest to społeczność oparta na **miłości**. Została ona zapoczątkowana przez Boga, który umiłował świat. b) Jest to społeczność między **ojcem i jego dziećmi**. Człowiek nie jest już przestępcą, jest synem Bożym, chociaż nieposłusznym. c) Zmieniło ono życie człowieka nie przez narzucenie mu nowego kodeksu prawnego, lecz przez **zmianę jego serca i uczynienie go nowym człowiekiem**. d) Nie tylko mówi ono człowiekowi, co ma czynić, ale i udziela mu niezbędnych do tego **sił**. Jego nakazom towarzyszy **moc** do ich wykonywania.” Tę samą myśl

wyraża w swym zwięzłym komentarzu Janusz Czerski: „Charakter normatywny Starego Przymierza, które zawarł z Bogiem Mojżesz, wyrażał się w Prawie spisanim na kamiennych tablicach (2 Mz 34,28). Przepisy Starego Testamentu określały postępowanie człowieka. Zasadą prawa Nowego Przymierza, zawartego w Dobrej Nowinie, jest Duch Święty. Przyjęcie Nowego Przymierza oznacza przyjęcie darów Bożych i Ducha Świętego, który swoją mocą i natchnieniami kieruje postępowaniem wewnętrznym człowieka. (...) Prawo starotestamentalne nakładając rozmaite obowiązki nie dawało sił do ich wykonania i dlatego stawało się przyczyną grzechów. W Nowym Przymierzu działa Duch Święty i wspiera wysiłki człowieka, który pragnie żyć prawem Dobrej Nowiny”. Tyle uwag na temat pierwszych sześciu wierszy trzeciego rozdziału Drugiego Listu Apostoła Pawła do Koryntian.

www.chorzow.luteranie.pl

NOSPR

Gala Reformacyjna w NOSPR

7 października 2017 r. w Sali Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach odbędzie się Gala Reformacyjna, która będzie punktem kulminacyjnym obchodów jubileuszu 500 lat Reformacji na Śląsku i w Diecezji Katowickiej. Podczas Gali wy-

stąpi chór diecezjalny złożony z przedstawicieli chórów naszej diecezji oraz chór dziecięco-młodzieżowy.

Zaproszony został również Zespół Pieśni i Tańca Śląsk. Podczas Gali wręczone zostaną Śląskie Szmaragdy. Uwieńczeniem wydarzenia będzie koncert Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia, która wykona Symfonię Reformacyjną Felixa Mendelssohna Bartholdy'ego. W przerwie organizatorzy zapraszają na poczęstunek.

Aby uczestniczyć w Gali należy zgłosić się na listę w parafii i dokonać opłaty w wysokości 20 zł. Liczba miejsc jest ograniczona. Zgłoszenia przyjmowane są do 18 czerwca.

REFORMACJI

www.luter2017.pl

Wydarzyło się w maju...

W niedzielę 7 maja w naszej parafii odbyło się 71. Diecezjalne Święto Pieśni. W roku jubileuszu 500 lat Reformacji w zjeździe wzięło udział 16 chórów i jeden zespół instrumentalny. Nabożeństwo rozpoczęło się o godzinie 10.00 i było przedzielone trzema blokami występów chórów.

Po przerwie obiadowej chórzyści wspólnie ćwiczyli pieśni na październikową galę reformacyjną.

W niedzielę 21 maja o godz. 16.00 w sali parafialnej odbyło się kolejne spotkanie z Mariolą i Romanem Fengerami. Tym razem przybliżyli nam temat stresu, który dotyka każdego z nas. O godz. 18.00 w kościele im. ks. M. Lutra mogliśmy wysłuchać koncertu w wykonaniu Chóru Kameralnego Akademii Muzycznej z Katowic pod dyr.

Krzysztofa Dudzika.

Tego roku mieliśmy tylko jednego konfirmana Dawida Oleszczuka. Uroczystość konfirmacji miała miejsce w niedzielę 28 maja w kościele im. ks. M. Lutra.

ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

można ją opłacać w kancelarii parafialnej,

lub przelewać na konto parafialne:

50 1020 2368 0000 2702 0164 6959 z dopiskiem: darowizna na cele kultu religijnego - SK (z podaniem miesiący lub roku, za który płacona jest składka)

Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburgskiego w Rzeczypospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE § 7

Każdy członek Parafii, który został confirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

Data	Zapraszamy na...
4.06 (ND) 18.00 ewangelicki kościół w Tychach	Koncert ewangelizacyjny w ewangelickim kościele w Tychach, ul. bpa Burschego 20
11.06 (ND) po nabożeństwie	Piknik parafialny
12.06 (PON) 18.00 kancelaria	Zebranie Rady Parafialnej
17.06 (SOB) zbiórka przy pomniku Redena na Rynku o godz. 9.00	Szlakiem chorzowskich luteran cz. 2. – wycieczka po Chorzowie z przewodnikiem
15-18.06	Ewangelickie Dni Kościoła – Wisła, Ustroń, Cieszyn, Czeski Cieszyn, Bielsko
18.06 (ND)	Koniec zapisów na Galę Reformacyjną 7.10 w katowickim NOSPR
19.06 (PON) 18.00 kancelaria	Spotkanie biblijne
24-25.06 (SOB-ND) 15.00-19.00 kościół Lutra	Diecezjalne Otwarte Dni Kościołów 24.06 godz. 16.00 koncert zespołu Evviva l'arte
25-30.06	Wyjazd młodzieżowy do Górek Wielkich

PLAN NABOŻEŃSTW

4.06.2017 – 1. Święto Zesłania Ducha Świętego Kościół im. Elżbiety godz. 8.00 Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00	
5.06.2017 – 2. Święto Zesłania Ducha Świętego Kościół im. Elżbiety godz. 18.00	
11.06.2017 – święto Trójcy Świętej Kościół im. Elżbiety godz. 8.00 Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00 Po nabożeństwie Piknik parafialny	
18.06.2017 – 1. niedziela po Trójcy Św. - Nabożeństwo na zakończenie roku szkolnego Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00	
25.06.2017 – 2. niedziela po Trójcy Św. Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00 <i>Po nabożeństwie Zgromadzenie Parafialne</i>	
2.07.2017 – 3. niedziela po Trójcy Św. Kościół im. ks. M. Lutra godz. 10.00	

STAŁE SPOTKANIA W PARAFII

dzień	godz.	spotkanie
Poniedziałek (dwa razy w miesiącu wg ogłoszeń)	18.00	Godzina biblijna
Wtorek	18.00	Próba chóru Cantate
Czwartek	11:30	Spotkanie Koła Pań
Piątek	18.00	Spotkanie dla młodzieży
Niedziela	10:00	Szkółki niedzielne dla dzieci
wg harmonogramu		lekcje religii i nauka konfirmacyjna
raz w miesiącu, wg ogłoszeń		Herbatka parafialna